

[Glensgård]

dre sig en så stor beslutning i finansudvalget, som ikke har været diskuteret i folketinget?

Vi mener, at det er en forkert måde at anvende midlerne på. Vi mener, det er vanvittigt at lave opbevaringsanstalter, fordi regeringen har bragt erhvervslivet ud i den situation, at vi ikke er konkurrencedygtige. Jeg ved godt, hr. Ole Thomsen mener, at hvis bare alle kom ind i den offentlige sektor, gik det godt, men vi er altså nogle stykker, som mener, at der også skal produceres nogle varer i det danske samfund. Og den gæld, vi har til udlandet på 100 mia kr., kan vi ikke betale tilbage ved, at vi ringer ned til Schweiz og siger, at de kan sende deres børn herop til vores skoletandplejeordninger, eller at de kan sende deres børn op og låne vores bøger på bibliotekerne, eller at de kan sende deres folk op på vores specialarbejderuddannelser. På den måde kan vi ikke betale gælden til udlandet tilbage. Der skal rent faktisk produceres nogle varer, for at vi kan få den gæld bragt ned.

Og med driftsudgifter her af størrelsesordenen ½ mia kr. må vi jo erkende, at vi er med til at forværre konkurrenceevnen for dansk erhvervsliv. Jeg ved godt, at det så tjener det formål, som hr. Ole Thomsen nævnte, at så er det nemmere at socialisere samfundet. Det er nemmere at socialisere erhvervsvirksomhederne, for så bliver de tvunget i knæ. Jeg skal gerne erkende, at i den sammenhæng ønsker jeg at bekæmpe hr. Ole Thomsen på enhver måde.

Regeringen mener, at der nu skal anvendes beløb til flere EFG-uddannelsespladser, til flere handelsskolepladser, til flere lærlingeuddannelsespladser. Jeg vil godt sige til regeringen, at vi tror ikke på, at vi blot i bevidstløshed over for en situation, hvor arbejdsledigheden er en plage, skal jage folk af sted til uddannelse. Vi er mere klar til at sige: de mennesker, der ikke er i beskæftigelse, skal tilbydes til erhvervslivet på favorable vilkår. På den måde kunne vi skabe en situation, hvor danske varer kunne blive billigere, og dermed ville vi få genskabt en beskæftigelsessituation, hvor vi kun ville have en 30.000–40.000, som ikke var i arbejde, og de 30.000–40.000 skal aldrig i arbejde, for de vil ødelægge erhvervslivet. Men derned skal vi altså også.

Jeg er udmærket klar over, at i en sådan situation, hvor vi har fuld beskæftigelse, vil

regeringen ikke have så nemme vilkår, som den har i dag.

Vi tager også stor afstand fra undervisningsministerens idé om, at der nu skal til at oplægges produktionsprogrammer. Det er en klar socialistisk holdning, det skal jeg erkende, og undervisningsministeren kender såvel mig som fremskridtspartiet så godt, at hun ved, at det ikke er noget, som vi på nogen måde kan støtte.

I det hele taget må vi nok sige, at det oplæg, der er kommet til de fire aktstykker om forbruget på den lille halve milliard, langtfra er tilstrækkeligt belyst. Undervisningsministeren har været i samråd et par gange, hvor hun har givet de oplysninger, som hun sad inde med, men jeg skal gerne sige, at de var ikke tilfredsstillende, i hvert fald ikke for to medlemmer af finansudvalget, nemlig de to, som tilhører fremskridtspartiet, og vi vil under det kommende udvalgsarbejde dybdebore i disse fire aktstykker. Jeg kan se, at formanden for finansudvalget begynder at ryste på hovedet, men da vil jeg godt sige til formanden, for at det nu ikke skal blive nogen myte, at betingelserne for, at vi kunne gå videre med aktstykkerne, inden vi gik videre med folketingsbeslutningen, var, at der var kommet en markant politisk holdning fra alle partier. Jeg skal erkende, at der er kommet en markant politisk holdning fra hr. Nørgaard Sørensen på socialdemokratiets vegne, men det er altså ikke samtlige partier, endnu da – og forhåbentlig heller ikke i fremtiden.

Ingerlise Koefoed (SF):

I SF deler vi den opfattelse, som andre ordførere her i dag har udtalt, at dette ikke er tidspunktet, hvor vi skal diskutere beskæftigelsesredegørelse. Dette er heller ikke tidspunktet, hvor vi skal diskutere uddannelse, ungdomsarbejdsledighed og alle de andre ting. Det, vi skal tale om, er disse aktstykker, om vi vil være positive over for dem, om vi vil være afvisende over for dem, og omvendt altså om vi vil afvise eller gå ind for fremskridtspartiets beslutningsforslag.

For mig er det ikke vanskeligt at komme med en klar tilkendegivelse som den, hr. Glensgård efterlyser. Jeg sagde allerede, da vi havde tingene for første gang i finansudvalget, at vi var parat til at tage en positiv stilling til aktstykkerne, for selvfølgelig kun-